

ECONOMIA 16-08-09

Col·lecta: 230,27
Caixetes ciris 76,99
Caixetes: 39,24
Caixetes Càritas: 11,22

Lectures del 30 d'agost

1ª lect: Dt 4,1-2.6-8; 2ª lec: Jm1, 17-18.21-22.27; Ev: Mc7, 1-8.14-15.21-23

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana vam acompanyar amb la pregària a la família de Crisóstomo Onieva Navajas, de 74 anys.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres vinent dia 28, quart divendres d'ems, ens trobarem a l'Església en el racó de pregària, a 2/4 de 10 del vespre.

CELEBRACIONS DE LA PARAULA

A partir dels dos caps de setmana vinent, dies 29-30 d'agost i 5-6 de setembre, a l'horari habitual de les eucaristies es farà Celebració de la Paraula. Els dies entre setmana no hi haurà eucaristia.

TROBADA DELS GRUPS PARROQUIALS

El dijous 10 de setembre, farem una trobada-sopar dels grups parroquials.

Tots aquells que esteu en algun dels grups de la parròquia apunteu-vos aquell dia.

Portar una amanida que la compartirem entre tots. Porteu també plats i cuberts.

L'EVANGELI D'AVUI

No n'hi ha prou d'haver pres la decisió

de seguir a Jesús. És necessari, també, ser fidels dia a dia en aquest seguiment. Molts dels que van començar a seguir a Jesús, més tard «ja no anaven més amb ell». Avui són molts els que han abandonat la pràctica dominical, s'han allunyat de l'església i s'han organitzat la seva vida d'una altra manera. Escolta la pregunta de Jesús: també tu te'n vols anar?. Tens temptacions d'abandonar-lo?. Pensa-hi una mica: A on aniries? Què et donaria la força, l'alè, la llum i l'esperança que et dona ell?. (José A. Pagola)

HO HEM LLEGIT

La regla d'or universal

L'anomenada Regla d'or formulada per Jesucrist, diu : « Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin a vosaltres » (Mt 7, 12).

Mirant totes les religions mundials, trobem que en totes hi ha el mateix ensenyament,

La base de la relació amb els altres i ha Déu: A la mateixa Bíblia, a l'Antic Testament, llegim: Allò que tu no vols que et facin, no ho facis tampoc a ningú » (Tobit 4,16).

- A l'islam: « Ningú no es pot considerar creient si no desitja pel seu germà allò que desitja per a si mateix » (Sunna).

-Al judaisme : «No facis al teu veí allò que és dolent per tu» (Talmud).

-Al Budisme: «No facis als altres el que a tu et faria mal» (Udanavarga).

-A l'Induisme: « No facis mai als altres allò que a tu et perjudicaria » (Mahabharata).

-Al taoisme: « Has de saber que el teu veí guanyarà el que tu guanyis i perdrà el que tu perdis

-(Tai Shan Kan Ying Pien).

-Treure conseqüències de la regla d'or vol dir aplicar-la no només al comportament, sinó també al pensament, que és l'origen de les paraules i de les actituds: Penseu dels altres allò que us agradaria que ells pensessin de vosaltres».

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou .

Av. Mediterrània, 40 - Telf. 93 769 72 27

<http://www.telefonica.net/web2/parroquiapoblenou/>

e-mail: parroquiapoblenou@telefonica.net

23 d'agost del 2009, 21 durant l'any / any B Núm. 289

L'Esperit és qui dóna la vida...

En tot aquest assumpta de l'Eucaristia, potser <la carn no serveix de res> com diu Jesús. L'Església a posat la carn davant l'Esperit., el ritual davant la comunitat, l'ordre davant la fe.

L'Església institucional, que no l'Església poble de Déu, ha segrestat l'Esperit des de fa segles. Bé pensa haver-ho fet, perquè ningú posa cadenes ni morrió a l'Esperit com ho va demostrar en el Concili Vaticà II.

I com ho demostra arreu del món, com fa sorgir per aquí, per allà, en Europa, en Amèrica, Àfrica i Àsia veus dissonants segons Roma, veus que alguna vegada arriba a fer callar, però moltes continuen profetitzant.

En l'Esperit Déu, tinc posada l'esperança. Díficilment podré assistir al naixement de la nova Església, perquè per Ell mil anys són com un dia, però per a mi cada dia és una setmana.

Però estic equivocant-me, la nova Església ja és aquí, en aquesta comunitat de fe, d'amistat i de servei, que s'aplega cada

diumenge per celebrar la fe, escoltar la Paraula i combregar amb fe i esperança .

La nova Església, viu ja en moltes comunitats, en moltes esglésies pobres i generoses, rebutjades pels temples catedralicis, pels bisbes amb bàculs i tiars, pels sacerdots de coll blanc.

L'Església pobre, dels pobres, on la fe val més que el ritual, el servei més que el culte, la caritat més que el dret canònic. On Jesús no és Rei, sinó germà, no és el Crist, sinó la Paraula, ja és aquí, ja és en el món.

Lectura del llibre de Josuè Js 24, 15-18

En aquells dies, Josuè reuní a Siquem totes les tribus d'Israel, i cridà als ancians d'Israel, els seus caps, els seus jutges i els seus magistrats. Es presentaren tots davant Déu. I Josuè digué a tot el poble: «Si no us sembla bé de tenir el Senyor per Déu, escolliu avui quins déus voleu adorar: els que adoraven els vostres pares a la regió occidental de l'Euftrat, o els déus dels amorreus, al país dels quals viviu. Però jo i la meva família hem decidit d'adorar el Senyor» El poble respongué: «Mai de la vida no abandonarem el Señor per adorar altres déus. El Senyor, el nostre Déu, és el qui ens va fer pujar amb els nostres pares de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge; ell obrà davant els nostres ulls aquells grans senyals i ens guardà pertot arreu on anàvem, enmig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosaltres, doncs, estem decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu»

Salm responsorial 32

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; Se n'alegraran els humils quan ho sentin.

El senyor es gira contra els malfactors / per esborrar de la terra el seu record. / Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili.

Així que criden, el Senyor els escolta / i els treu de tots els perills. / El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets.

Els justos sofreixen molts mals, / però el Senyor sempre els allibera; / vetlla per cada un dels seus ossos, / no els podrà trencar ningú.

La malícia duu el malvat a la mort, / els qui detesten el just expiaran la seva culpa. / El Senyor rescata de la mort els seus servents, i no acusarà els qui es refugien en ell.

Lectura de la carta als cristians d'Efes Ef 5, 21-32

Germans, sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. El qui estima la seva esposa, és com si s'estimés ell mateix. No hi ha hagut mai ningú que no estimés el seu cos. Tothom l'alimenta i el vesteix. També el Crist es porta així amb la seva església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'escriptura; «Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment, els dos formen una sola família». És un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 6, 60-69

En aquell temps, molta gent que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: «Aquest llenguatge és molt difícil! Qui és capaç d'entendre'l?» Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'això, i els digué «Us escandalitza això que us he dit? Què direu si veieu que el Fill de l'home puja on era abans? L'Esperit és el qui dona la vida. la carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi alguns que no creuen». creuen». Des del principi Jesús sabia qui eren els qui creien i el que l'havia de trair. Després afegí: «Per això us dit abans que ningú no pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest

do». Després d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven més amb ell. Jesús preguntà als dotze: «Vosaltres també em voleu deixar?» Simó Pere li respongué: «Senyor, a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu»

Salmo Responsorial 33

Benediré al Señor a todas horas, / su alabanza estará siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor, / que lo oigan los pobres y se alegren;

El Señor mira por los que practican la justicia, / sus oídos atienden a sus gritos; / el Señor se enfrenta con los criminales / para borrar su memoria de la tierra.

Ellos gritan, el Señor los atiende / y los libra de todas sus angustias; / el Señor está cerca de los atribulados, / él salva a los que están hundidos.

El hombre justo tendrá muchas contrariedades, / pero de todas el Señor lo hará salir airoso; / él cuida de todos sus huesos, / no se le romperá ni uno solo.

Juan Masiá tanca el blog

S'ho pren amb bon humor, però jo em sento fatal. Juan Masiá Clavell, jesuïta resident al Japó, que ja van fer fora de la Universitat de Comillas, ara ha estat pressionat fins a tancar el seu blog. Podeu llegir-ho a <http://blogs.periodistadigital.com/vivirypensarenlafrontera.php/2009/07/28/-inquisicion-s-a-contr-a-el-blog-de-masia>

Em sembla un dia tristíssim. A mi m'agrada el seu blog perquè em fa pensar, perquè em sembla respectuós i gens destraler, perquè entén la fe des de la llibertat de consciència, perquè va al fons de les coses, perquè traspua alegria i agraïment per la vida, perquè la seva mirada «des de la frontera», al Japó, ajuda a entendre més coses sobre nosaltres mateixos...

Em fastiguegen profundament aquests manaires eclesiàstics tan profundament hipòcrites, que tiren la pedra i amaguen la mà, que sempre semblen de mal humor, agres i masclistes, que a més s'autojustifiquen sempre elaborant teologies a la mida del poder que desitgen. I que riuen totes les graciets dels blogs ultracatólics que són a internet, els quals, per cert, no tanquen.

En fi, amic Masiá, moltes gràcies pel teu blog. L'Evangeli és el que és, per més que alguns poderosos el vulguin tergiversar. Continua sent Bona Notícia per als pobres del món. I l'Església som molt més que els qui hi manen, mal que els pesi. Però hi ha dies que tot plegat fa molt de mal. (Mercè Solé)